

PRENUMERATA:

W odnośnieniu do domu
lub przesyłką pocztą:
rocznie 24 mk., półrocznie
12 mk., kwartalnie
6 mk., miesięcznie 2 mk.

Numer pojedynczy
20 fenigów.

MONITOR POLSKI

DZIENNIK URZĘDOWY REPUBLIKI POLSKIEJ.
WYCHODZI CODZIENNIE Z WYJĄTKIEM NIEDZIEL I ŚWIĄT.

OGŁOSZENIA.

„Monitor Polski“ przyjmuje ogłoszenia rządowe, instytucji społecznych i użyteczności publicznej, zaś od osób prywatnych, tylko takie, które wynikają ze stosunku do władz rządowych i wyższych instytucji.
Cena za wiersz drobnego pisma (petit) po tekoście 1 Mk.

Redakcja i Administracja Miodowa Nr. 20.

Redakcja otwarta od 9—12 i 3—4 p. p.

Redaktor przyjmuje od 11—12 w południe.

DZIAŁ URZĘDOWY.

Monsieur le Ministre des Affaires Etrangères de la Grande-Bretagne de la France du Portugal de l'Italie des Etats-Unis du Japon

Par sa dépêche du 16 Novembre Monsieur Joseph Piłsudski a notifié aux Gouvernements de tous les pays belligérants et neutres l'entrée de la Pologne dans la vie internationale comme Etat indépendant et souverain.

Vu cette déclaration du chef de l'armée polonaise et le désir ardent de la nation entière et du Gouvernement polonais de saluer aussitôt que possible dans les murs de la capitale les représentants des puissances qui par leurs victoires ont assuré la libération de la Pologne, j'ai l'honneur de prier Votre Excellence de bien vouloir accéder à ce voeu en envoyant à Varsovie un représentant officiel.

Les délégués officiels du Gouvernement Polonais portant la notification formelle de l'indépendance de l'Etat Polonais libre et souverain seront dépêchés sans délai à Londres, à Paris etc.

Pour le Ministre des Affaires Etrangères
Filipowicz.

Varsovie, le 17 Novembre 1918.

Do Pana Ministra Spraw Zagranicznych
Wielkiej Brytanji,
Francji,
Portugalji,
Włoch,
Stanów Zjednoczonych,
Japonji.

Depesza z dnia 16 listopada Józef Piłsudski notyfikował rządowi wszystkich państw wojujących i neutralnych wejście Polski do życia międzynarodowego, jako państwa niepodległego i suwerennego.

Wobec tego oświadczenia wodza armji polskiej i wobec gorącego pragnienia całego narodu i rządu polskiego powitania jaknajrychlej w murach stolicy przedstawicieli mocarstw, które swemi zwycięstwami zapewniły oswobodzenie Polski, mam zaszczyt prosić Waszą Ekscelencję o zadośćuczynienie temu pragnieniu przez wysłanie do Warszawy reprezentanta oficjalnego.

W najbliższym czasie zostanie wysłana do Londynu, Paryża i t. d. delegacja oficjalna Rządu Polskiego, celem formalnej notyfikacji niepodległości Państwa Polskiego.

Za Ministra Spraw Zagranicznych
Filipowicz.

Warszawa, dnia 17 listopada 1918 r.

*

Do Pana
STANISŁAWA THUGUTTA
w miejscu.

Mianuję Pana Ministrem Spraw Wewnętrznych.

J. Piłsudski.

Prezydent Ministrów:
Moraczewski Jędrzej.

Warszawa, d. 18 listopada 1918 r.

Do Pana
LEONA WASILEWSKIEGO
w miejscu.
Mianuję Pana Ministrem Spraw Zewnętrznych.

J. Piłsudski.

Prezydent Ministrów:
Moraczewski Jędrzej.

Warszawa, d. 18 listopada 1918 r.

Do Pana
KSAWEREGO PRAUSSA
w miejscu.
Mianuję Pana Ministrem Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego.

J. Piłsudski.

Prezydent Ministrów:
Moraczewski Jędrzej.

Warszawa, d. 18 listopada 1918 r.

Do Pana
LEONA SUPIŃSKIEGO
w miejscu.
Mianuję Pana Ministrem Sprawiedliwości.

J. Piłsudski.

Prezydent Ministrów:
Moraczewski Jędrzej.

Warszawa, d. 18 listopada 1918 r.

Do Pana
Dr. WŁADYSŁAWA BYRKI
w miejscu.
Poruczam Panu kierownictwo Ministerstwa Skarbu.

J. Piłsudski.

Prezydent Ministrów:
Moraczewski Jędrzej.

Warszawa, d. 18 listopada 1918 r.

Do Pana
FRANCISZKA WOJDY
w miejscu.
Mianuję Pana Ministrem Rolnictwa i Dóbr Koronnych.

J. Piłsudski.

Prezydent Ministrów:
Moraczewski Jędrzej.

Warszawa, d. 18 listopada 1918 r.

Do Pana
ANTONIEGO MINKIEWICZA
w miejscu.
Mianuję Pana Ministrem Apropiaczki.

J. Piłsudski.

Prezydent Ministrów:
Moraczewski Jędrzej.

Warszawa, d. 18 listopada 1918 r.

Do Pana
BRONISŁAWA ZIEMIEŃCKIEGO
w miejscu.
Mianuję Pana Ministrem Pracy i Opieki Społecznej.

J. Piłsudski.

Prezydent Ministrów:
Moraczewski Jędrzej.

Warszawa, d. 18 listopada 1918 r.

Do Pana
MEDARDA DOWNAROWICZA
w miejscu.
Mianuję Pana Ministrem Ochrony Kultury i Sztuk Pięknych.

J. Piłsudski.

Prezydent Ministrów:
Moraczewski Jędrzej.

Warszawa, d. 18 listopada 1918 r.

Do Pana
TOMASZA ARCISZEWSKIEGO
w miejscu.
Mianuję Pana Ministrem Poczt i Telegrafów.

J. Piłsudski.

Prezydent Ministrów:
Moraczewski Jędrzej.

Warszawa, d. 18 listopada 1918 r.

Do Pana
JERZEGO IWANOWSKIEGO
w miejscu.
Mianuję Pana Ministrem Przemysłu i Handlu.

J. Piłsudski.

Prezydent Ministrów:
Moraczewski Jędrzej.

Warszawa, dnia 18 listopada 1918 roku.

Do Pana
WINCENEGO WITOSA
w miejscu.
Mianuję Pana Ministrem.

J. Piłsudski.

Prezydent Ministrów:
Moraczewski Jędrzej.

Warszawa, dnia 18 listopada 1918 r.

Do Pana
TOMASZA NOCZNICKIEGO
w miejscu.
Mianuję Pana Ministrem.

J. Piłsudski.

Prezydent Ministrów:
Moraczewski Jędrzej.

Warszawa, dnia 18 listopada 1918 r.

Do Pana
MARJANA MALINOWSKIEGO
w miejscu.
Mianuję Pana Ministrem.

J. Piłsudski.

Prezydent Ministrów:
Moraczewski Jędrzej.

Warszawa, dnia 18 listopada 1918 r.

*

OBWIESZCZENIE

Ministerstwa Skarbu w sprawie sprostowania rozporządzenia, zawierającego przepisy tymczasowe w przedmiocie sposobu i terminu uiszczania opłat skarbowych i podatku od darowizn oraz w sprawie sprzedaży marek stempowych (ogłoszonego w numerze 205 „Monitora Polskiego“ z 16 listopada 1918).

W ustępie 6 artykułu 1 i w ust. 5 artykułu 3 wyraz „miesiąc“ zmienić należy na „tydzień“.

DZIAŁ NIEURZĘDOWY.**ROZPORZĄDZENIE.**

Na mocy porozumienia z Ministerjum Wojny i Sztabem Generalnym zarządzam:

1) Wszystkie prywatne samochody mają być w ciągu dnia 19 i 20 listopada zarejestrowane w Komendzie Miasta.

Osobowe dnia 19-go, zaś ciężarowe 20-go b. m.

2) Skarbowe i miejskie samochody mają być w tym samym czasie zgłoszone do rejestracji w garażu na ul. Smolnej № 8.

3) Rejestracja rozpoczyna się o g. 9-ej rano.

Przy rejestracji otrzymują samochody:

a) №№.

b) Legitymacje z podpisem Komendy Miasta otrzymują samochody prywatne, zaś samochody skarbowe i miejskie z podpisem Szefa Sekcji samochodowej Pułkownika Strawińskiego.

Minkiewicz pułkownik
Komendant Miasta.

Z Ministerstwa Spraw Zewnętrznych.

Ks. Oettingen i hr. Lerchenfeld opuszczają Warszawę. Do czasu mianowania nowych przedstawicieli rząd niemiecki powierza opiekę nad obywatelami republiki niemieckiej konsulatu szwajcarskiemu.

Z Ministerstwa Spraw Wojskowych.

Wszyscy specjaliści w radjotelegrafii (telegraf bez drutu) winni się zgłosić w Ministerstwie Spraw Wojskowych, Królewska 35—4-te piętro, do referenta radjotelegrafii, celem rejestracji.

Kandydaci zamieszkałi na prowincji winni się zgłosić listownie, podając następujące dane:

- 1) Na jakiej stacji telegrafu bez drutu i jakiego systemu i jak długo pracował.
- 2) Ile grup na minutę przyjmuje słuchowo.
- 3) W jakiej armii służył — jak długo i w jakiej szarzy.
- 4) Dokładny adres.

*

Władze polskie objęły zarząd twierdzy w Modlinie; potrzebna jest w jaknajkrótszym czasie silna załoga dla stworzenia siły zbrojnej, któraby była w stanie skutecznie zabezpieczyć losy fortecy; to też niezbędne jest jaknajliczniejsze zgłaszanie się ochotników dla zasilenia garnizonu w Modlinie.

Pozatem służba garnizonowa wymagać będzie zatrudnienia całego szeregu specjalistów, a mianowicie: dwóch inżynierów elektrotechników, dziesięciu mechaników, czterech techników artylerzystów, dziesięciu maszynistów do lekomotyw, pięćdziesięciu piekarzy, pisarzy, telefonistów i telefonistek, oraz młynarzy mechanicznych.

Zgłoszenia przyjmuje w Warszawie Główny Urząd zaciągu, Długa 7. Przy zaciąganiu się należy zaznaczyć, że dany ochotnik pragnie służyć w garnizonie w Modlinie.

Warszawa, dnia 18 listopada 1918 roku.

Z Naczelnego Dowództwa Wojsk Polskich.

1) Mianuję Szefem Sztabu Generalnego — Generała Dywizji Stanisława Szepetyckiego.

2) Mianuję:

Dowódcą okręgu generalnego warszawskiego pułk. Kazimierza Sosnkowskiego.

Dowódcą okręgu generalnego lubelskiego pułk. Edwarda Rydza-Śmigłego.

Dowódcą okręgu generalnego kieleckiego gen. Iwaszkiewicza.

Dowódcą okręgu generalnego łódzkiego gen. Jana Romera.

Dowódcą okręgu generalnego krakowskiego gen. dyw. Emila Gołogórskiego.

3) Anuluję ustęp III Rozkazu Sztabu Generalnego № 4

podp. J. Piłsudski.

KRONIKA POLITYCZNO-SPOŁECZNA.

Odezwy profesorów warszawskich. Odezwa, wręczona przez delegację trzech wyższych uczelni warszawskich komendantowi Piłsudskiemu w południe 18 listopada 1918 r.

Komendanciel! Odwieczna placówka dawnej Rzeczypospolitej; prastary gród Lwowski, który bohaterstwem swych meźów tykrotnie zasiał całą Polskę przed zalewem hord ze Wschodu, ten gród, będący ośrodkiem myśli polskiej, ogniskiem polskiej pracy kulturalnej, jest dziś zagrożony w swym istnieniu.

We Lwowie leje się krew najlepszych synów naszych, ginie nasza młodzież akademicka i robotnicza w bohaterkich wysiłkach, we Lwowie barbarzyńcy niszczą bezpowrotnie drogi naszemu sercu dorobek polskiej pracy kulturalnej.

Komendanciel! Synowie jednej jesteśmy ojezyny; jedne nam prawa należne i jedno miejsce w sercu i myśli tego, w którego ręce dziś złożono losy odradzającej się Polski. My, profesorowie trzech wyższych uczelni warszawskich — profesorowie uczelni lwowskich — wzywamy Cię, Komendanciel, ratuj niezwłocznie zagrożoną twierdzę polskości, prosimy — daj odsiecz braciom i synom naszym, upadającym z nadmiernych wysiłków!

Warszawa, 17 listopada 1918 r.

Józef Mikułowski-Pomorski, Szymon Askenazy, Jan Zawadzki, Antoni Kostanecki, Zygmunt Wóycicki, Ignacy Łyskowski, Bronisław Dembiński, Wacław Sierpiński, Józef Buzek, Jerzy Modrakowski, Jan Krassowski, Adam Antoni Kryński, Jan Bogucki, Juliusz Kleiner, Franciszek Czubalski, Bohdan Stefanowski, Wiesław Chrzanowski, Kazimierz Drewnowski, Jan Łukasiewicz, Zygmunt Batowski, Władysław Mazurkiewicz, Zygmunt Cybichowski.

Odezwa wręczona przez delegację trzech wyższych uczelni warszawskich p. prezydentowi ministrów w południe 18 listopada 1918 r.:

Polski lud pławi się w krwi polskiej, kurzy gruzem polskiej kultury. Czego nie sprawiły tatarskie najazdy, wyzysk austriacki, brutalność moskiewskie, tego dziś hajdamacka dokonywa zaciękość. Nie wolny lud ruski, z którym w zgodzie żyć pragnie Polska, lecz ślepe namiętnością żywiły, kierowane nierozbrojone jeszcze pięścią wszechniemiecką, sprzymierzone z ostatkiem czarno-żółtego centralizmu, godzą w jeden z najdonioślejszych ośrodków życia narodowego Polski.

Takim ośrodkiem życiowym wszystkiej Polski był i jest Lwów. Miasto, ze składu mieszkańców swoich dził równie polskie, jak Warszawa i Kraków, mające wyższy stosunek liczebny rdzennej ludności polskiej, niż Praga czeskiej, Budapeszt węgierskiej, Wiedeń niemieckiej. Miasto, od sześciu wieków, dawniej niż Warszawa, należące do państwa polskiego. Miasto Kazimierza Wielkiego i Jana Kazimierza, co najpierwszą w powszechnym potopie było ostoją narodu. Miasto jedyne w ostatniej dobie Sejmu polskiego, skąd na cały świat przeciw każdemu pogwałceniu narodu podnosił się śmiały głos protestu. Miasto, którego duch obywatelski przejmował się każdą sprawą narodową — równie współczuł z Wielkopolską, jak z Chełmszczyzną — i gotów był zawsze do oporu wobec wszelkich zakusów przeciwstawiających się niepodległości Polski i jej całkowitemu zjednoczeniu. Miasto będące bezcennym skarbcem kultury polskiej, ze starą wszechnicą, politechniką, narodowym zakładem Ossolińskich, niezliczonymi ogniskami wiedzy i pracy narodowej polskiej.

Ratować nam wielką puściźnę ojców, ten drogi dobytek dzieci naszych, to święty nieodwołalny obowiązek pokolenia naszego. To przedewszystkiem obowiązek Warszawy i rządu zjednoczonej Polski. Ratować natchemiasz, natchemiasz silną ręką obroną odprzeć wroga napaść, mierzącą w polski Lwów, a przez zabór jego i zagładę celowo mierzącą w samą życiową istotę narodową, polityczną, gospodarczą odrodzonej, zjednoczonej Polski.

Rzeczą nauki polskiej jest ogarnąć myślą całość stałt przeszłych i przyszłych polski przetrzań. Rzeczą narodu polskiego — bez zwłoki te przeznaczenia mocnym wieleć i ohraniać czynem. Do takiego najnagłniejszego czynu wzywają rząd polski, z pełnym zaufaniem, wykładający w wyższych uczelniach Warszawy i Lwowa. Ratujcie Lwów, a we Lwowie Polskę.

Warszawa, dnia 17 listopada 1918 r.

Józef Mikułowski-Pomorski, Szymon Askenazy, Jan Zawadzki, Antoni Kostanecki, Ignacy Łyskowski, Zygmunt Wóycicki, Bronisław Dembiński, Wacław Sierpiński, Józef Buzek, Jerzy Modrakowski, Jan Krassowski, Adam Antoni Kryński, Jan Bogucki, Juliusz Kleiner, Bohdan Stefanowski, Franciszek Czubalski, Wiesław Chrzanowski, Kazimierz Drewnowski, Jan Łukasiewicz, Zygmunt Batowski, Władysław Mazurkiewicz, Zygmunt Cybichowski.

balski, Wiesław Chrzanowski, Kazimierz Drewnowski, Jan Łukasiewicz, Zygmunt Batowski, Zygmunt Cybichowski, Władysław Mazurkiewicz.

Oficerowie francuscy w Warszawie. Wczoraj przybyła do Warszawy grupa oficerów francuskiej artylerji piechoty w mundurach wojskowych. Artylerzyści francuscy z polecenia generała Francheta d'Esperay udają się do Krakowa dla oceny położenia.

Wysłanie delegacji oficerskiej pozostaje w związku z depezą, przesłaną do komitetu polskiego w Paryżu przez polską komisję litwacką.

Oficerowie francuscy serdecznie byli witani, zarówno przez kolegów z wojska polskiego, jak przez publiczność.

Rejestracja strat wojennych na Litwie i Rusi. Dnia 2 i 11 listopada r. b. w Wydziale Rejestracji Strat Wojennych (Mazowiecka Nr. 7) odbyły się narady z licznym udziałem ziemian z Litwy i Białej Rusi w sprawie rejestracji strat wojennych. Na posiedzeniach tych ustalono:

1) że w myśl istniejących traktatów międzynarodowych jednostka prywatna w żadnym wypadku nie ma możności dochodzenia swych strat wojennych od danego państwa, gdyż tylko władza państwowa, do której jednostka ta należy, ma w tym względzie kompetencję prawną,

2) że nie przesadzając przyszłego politycznego losu Litwy i Rusi, należy uznać jako pewnik, że zarejestrowanie strat wojennych, wyrządzonej mieszkańcom tych krajów przez wojska walczące, jak również i przez okupację niemiecką, jest rzeczą bezwzględnie konieczną do należytej obrony ich praw na kongresie pokojowym oraz przy przyszłych rozrachunkach między państwami. Jasną bowiem jest rzeczą, że, ażeby żądać odszkodowania, trzeba przedewszystkiem mieć możność wykazać, na jaką sumę szkody wyrządzono.

Z tych względów uchwalono zorganizować przy Wydziale Rejestracji Strat Wojennych (Mazowiecka Nr. 7) specjalny Wydział Rejestracji Strat Wojennych na Litwie i Rusi. Zadaniem Wydziału będzie udzielanie dyrektyw w sprawie organizowania Komisji Szacunkowych na Litwie i Rusi, opracowanie odnośnych instrukcji i wogóle dawanie impulsu całej sprawie.

Do Wydziału powołano: p. Aleksandra Meysztowicza z ziemi Kowieńskiej, p. Ludkiewicza — z ziemi Wileńskiej, pułkownika Osmołowskiego — z ziemi Mińskiej, p. Waldemara Doria-Dernałowicza — z ziemi Mohylowskiej, oraz Ignacego Mantoufla — z ziemi Witebskiej. Przy Wydziale powołano do życia: Komisję Szacunkową pierwszego stopnia w osobach pp. Neihoff-Ley, W. Dernałowicza i Czarkowskiego oraz Komisję Szacunkową II-go stopnia w osobach pułkownika Osmołowskiego, L. Mantoufla oraz hr. Czesława Krasickiego. Zadaniem Komisji tych będzie rejestrowanie strat mieszkańców Litwy i Rusi, przebywających obecnie w Królestwie, o ile straty te dadzą się stwierdzić bez potrzeby zjeżdżania na grunt.

We wszystkich innych wypadkach rejestracji dokonywać będą Komisje, powołane na miejscu z łona Towarzystw Rolniczych, gmin włościańskich, Polskiego Towarzystwa Ofiar Wojny, Rad Powiatowych i Komitetów Obywatelskich.

Cała rejestracja oparta będzie na tych samych zasadach, na tych samych wzorach i szematach, co rejestracja w Królestwie Polskim.

Na kierownika Wydziału powołano p. Leona Bielawskiego, adwokata przysięgłego z Grodna.

Biuro Wydziału mieści się przy ulicy Mazowieckiej Nr. 7 i otwarte jest dla interesantów codziennie od godziny 1 do 3 po poł.

REPERTUAR TEATRÓW WARSZAWSKICH.

Teatr Wielki. Dziś „Pajace” i „Wieszcza lalek”, jutro „Afrykanka”.

Teatr Rozmaitości. Dziś „Tamten”, jutro „Porwanie panny”.

Teatr Polski. Dziś i jutro „Tajemnica”.

Teatr Letni. Dziś i jutro „Ja tu rządzą”.

Teatr Nowości. Dziś „Księżna Czardaszką”, jutro „Baron Kimmel”.

W dniu 18/XI 1918 r. zaginął dowód zastawowy Banku Kredytowego w Warszawie za Nr. 359, wydany w dniu 16/XI 1918 r. **na Leokadę Sienicką.**

Zastrzeżenie w Banku zrobione.

206

Zarząd Tow. akcyjnego fabryki cukru**„MICHAŁÓW”**

podaje niniejszem do wiadomości, że nadzwyczajne Ogólne Zgromadzenie akcjonariuszów Towarzystwa odbędzie się w środę, d. 11 grudnia r. b., o godz. 12 w południe, w biurze Zarządu w Warszawie, Elektoralna 7.

Porządek dzienny Zgromadzenia:

POWIĘKSZENIE KAPITAŁU AKCYJNEGO.

Panowie akcjonariusze, pragnący wziąć udział w Zgromadzeniu, winni złożyć swe akcje lub odnośne bankowe kwity depozytowe w biurze Zarządu najpóźniej w dniu 4-ym grudnia r. b.

O ileby ogólne zebranie w powyższym terminie nie doszło do skutku, to w dniu 27 grudnia r. b. o godz. 12 w południe, w tem samym miejscu odbędzie się **powtórne ogólne zebranie, z tym samym porządkiem dziennym.** Uchwały tego ogólnego zebrania będą prawomocne bez względu na ilość zgłoszonych akcji.